

Hont mély gyászban.

Erzsébet királyasszonyunkat Genfben szeptember hó 10-én **egy anarkista törrel le-szurta.** A királyné meghalt. A merénylőt, a ki Lucchéní nevű olasz ember, elfogták.

Gyilkos érthetlenségű táviratokbar hirtelen, szinte brutálisan rontott be a tragédia híre megyénkbe és székvárosunkba. Ipolyságra reggel 8 órakor a *Budapesti Hírlap* szíves előzékenységéből jött az első szűkszavu távirat Sántha Béla a kaszinó igazgatójához. Később *Horváth Béla* főispán következő távirata erősítette meg a szomoru hírt:

S49. 1898. sz.

Alispán, Ipolyság.

Mély megilletődéssel értesitem Felsőges Királynőnknek Genfben, e hó 10-ikén anarkista törzsúrás következtében történt lesújtó elhunytáról. Nemzetünket, Királyunkat, de minden egyes magyar honpolgárt ért súlyos veszteségünk elviseléséhez adjon az Ég mindnyájunknak erőt.

Horváth Béla főispán.

A lesújtó eset hírére mely az egész magyar nemzetet csüggesztő gyászba ejtette, nálunk is minden ember szívéhez kapott, mintha az ő szívet is átjárta volna az orgyilkos véres töre.

Nekünk is fáj, a mi az egész ország szívének fáj, elvesztése a legjobb, legbánatosabb királynénak, kit a lovagias magyar nép legendaszerű rajongásával mi is imádtunk.

Középületeinkre és magánházainkra is kitűzték a gyászlobogókat, melyek

fekete erdeje marenző fájdalomukat hirdeti. Szomoruan zognak a harangok. Az egészségváros bánatos lett.

A vidám tereférek, pajkos évődések tanyái is csöndesek. Szomorúnak lettek. Semmi zaj, semmi kedv, csak az ő halk és bánatos dicsérete hallatszik mindenütt. Mintha egy láthatatlan koporsó körül állának az emberek, a melynek omlatag szemfödője alatt mindnyájunk legdrágább kincse nyugszik.

Horváth Béla főispán megyénk mély igaz nagy bánatát a kormánynál következő táviratban tolmácsolta:

Belügyminiszter, Budapest. Vár.

Mélyen megrendülve állok Hontvármegye és Selmec-Bélabánya sz. kir. város közönségével a Felsőges Urunkat az imádat-szerű ragaszkodással környezett Királyunkat, Nemzetünket és minden egyesünket Felsőges Asszonyunk váratlan elhunytá és azt előidézett undorító cselekmény előtt. Kegyeskedjék addig is, míg annak más alakban kifejezést adhatunk, legfájdalmasabb részvétünknek, s már nem fokozható ragaszkodásunknak és hódolatteljes tiszteletünknek kifejezést adni a Trón zsámolyánál.

Horváth Béla főispán

Törvényhatóságunk gyásza.

Horváth Béla főispán a megye gyászmanifesztációinak megállapítása végett *törvényhatóságunkat e hó 21-ére rendkivüli közgyűlésre hívta össze:*

Ő császári és királyi Felsőge, Erzsébet királyné váratlan és gyászos elhunytá alkalmából i e e n d ő i n t é z k e d é s e k m e g á l l a p í t á s a c é l j á b ó l Hontvármegye törvényha-

tósági bizottságát f. évi szeptember hó 21. napjának d. e 10 órájára a vármegye-ház nagy termében tartandó rendkivüli közgyűlésre egybehívom.

Kiváló tisztelettel — Ipolyságon, 1898. évi szeptember hó 12-én. *Horváth Béla* főispán.

A közgyűlés határozni fog a fölött, hogy a kiszenvedett királyasszony halála fölött való részvétünk jegyzőkönyvileg megörökíttessék, emléke fölött méltó emlékezésed tartassék, jobbagyi hűségünk és mélységes bánatunk a királynak hódoló feliratban kifejeztessék.

A hivatalos gyász.

Megyénk hivatalos közlönye gyászkeretben jelent meg. Benne *Czibulya* László alispán a megye közönségéhez a következő felhívást intézte:

Belügyminiszter ur távirati közleményéből értesült hitelesen a vármegye közönsége Nagyasszonyunk, Erzsébet királyné Ő Felsőge nek szeptember hó 10-ik napján Genfben bekövetkezett váratlan haláláról.

Gyáva merénylő gyilkos keze oltotta ki nemes életét a Magyar nemzet védő angyalának idegen országban, hol enyhítő irt keresett a sors csapásai alatt megtört édes anyai szívére.

A hálás magyar nemzet, az iszonyat és mély fájdalom érzetével vette a gyászseset lesújtó hírét, és gyászának külső megjelenése bizonyára arányban fog állni szívében megnyilatkozó fájdalma mélységével.

A nyoleadik tör.*

Tövisből volt királyi koronád.

Fájdalmas szíved hét tör verte át.

De éltél s hordtad mind, mind a hetet.

Bár gyötrelmes kín volt az életed.

S komor Kálváriáddá lett a föld —

A nyoleadik tör ime most megölt.

*

Halott vagy hát! Meghaltál messze, távol!

Mért is mentél el a magyar hazából,

Most nem siratnók gyászos, kora véged!

Hűségesen megvédett volna téged

Minden magyar, sőt bátor, büszke hévvel

Megváltott volna önmön életével!

*

Bár fönn lebegsz már, mégis ugy-e látod:

Sir a magyar! Ő ez a nép imádott!

A könnyet, a mit láncunkra hullattál,

És a mit a haza bölcsének adottál.

Mint tündöklő királyi ékességet:

Most millió szem adja vissza néked!

Ábrányi Emil.

* A „Budapesti Napló” szeptember 11-iki számából vesszük e két gyönyörű ódát

Erzsébet.

Zsongott a kék tó kacagott a verőfény s a bérte-törkről hóillatot hozott lenge szárnyán a szellő. S a sáppadt arcu beteg szívü királyasszony mélán andalgott e pompázat között. Kerülve a trónt, mely tőszomszédja annyi sirboltanak, ledobva magáról a biborpalástot, mely annyi örömének lett már szemfedője, ember kívánt csak lenni, szenvedő ember, aki fenséges megadással hordja keresztjét másoknak vigasztaló példa és példás vigasztalás. Ott bolyongott másodmagával: ő és a benne élő fájdalom; bolyongott a kék tó partján a kacagó verőfény s márványos homloka körül hizelegve lengett a hóillatu szellő.

Ó mért hitt a locsesanó haboknak, az aranyos napsugárnak, a fűszeres fuvalatnak? Ott, a verőfényes, szellőlengte parton az orv halál löselkedett reá. Egy örült démon tördőfése alatt haldokolva rogyott össze a váratlan Golgothán. És odasuhant hozzá az enyészett fekete angyala s kiröppenő lelkét tovaragadta hirtelen. Vértolt esett a biborpalástra, s hideg halottat rejt a hermelin. A tulsó partra a legtulsóra ért a Beau-Rivagenak esőndes utasa.

Letépték a virágot, de illata itt maradt. A holt királynét elviszik a hideg sirboltba, de édes emléke itt él s virul a magyar nemzet millióinak hálás, szerető szívében.

Ó milyen diadalmas palingenezis! Az enyészettnek, mely orgyilkosra bizta munkáját, a szeme közé kacag ez a dicső feltámadás. Zord Thanatosz, kit fogsz te eltemetni? Egy erjedő tetemet csupán. De aki bennlakott ez összeomlott hajlékban, az tovább éli ragyogványos életét egy egész népnek halált leszerelő, örökkévalóságot adó emlékezetében.

Nem fon legendakoszorut megdicsőült alakja köré a hálás néplelek költészete. Csak megőrzi hiven az ő tüneményes képét, hiszen ő maga volt a legszebb legenda. Arca csupa báj, szeme csupa szelidség, tündérkeze szent és tiszta, akár az ostya, szíve a szeretetnek tuláradó forrása. Így leng végig az ő sugaras alakja a mi álmainkon. Letépték a virágot, de illata itt maradt.

A százsorszép királyné, az ezerszerjő, nem halt meg. Sejtelmes tündérmesék fognak róla susogni, az ő mennyei búbjáról, amely meggyógyított egy haldokló nemzetet. Dal fogja dalolni az ő szépségét, az ő boldogtalanságát, a tengersok bánatot, amely isten tudja hogyan tudott a szívében elférni, a sugárkoszorut, amelyet a belőle kiáradó szeretet szőtt angyali feje köré. S a tilinkók hang-arabeszkjei fogják körülesengeni mindezt a sok dalt, amelyben az igazi halhatatlanság illatos fénye jut osztályrészül Erzsébet királyasszonynak a százsorszépnek, az

Hontvármegye közönségének részvéte a törvényhatósági bizottság néhány nap múlva megtartandó közgyűlésében, a helyzethez mért komoly méltósággal meg fog nyilatkozni.

A felhívás azután az alispán rendelkezéseit közli a gyász iránt, melyeket különben a legutolsó emberig mélyes gyászában mindenki szpontán követ.

A rendelkezések következők:

Középületeinken szeptember 30-ig fekete lobogók legyenek kitűzve.

Templomainkban gyászistenisztelet lesz tartva, a tisztikar a közönséggel együtt testületileg részt vevsz.

Szeptember 30-ig a zene, nyilvános vigasság, mely a közönséget néma bánatos érzéseiben zavarná, betiltatik.

A temetés napján az üzlethelyiségek zárva tartása kéretik.

Törvényhatóságunk összes hivatalos levelzéseire hat hónapig gyászpecsét alkalmazandó.

Az egyház gyásza.

Vaszary Koloss hercegprimás pap-ságunkhoz körlevelet intézett, melyben mélyes fájalmának ad kifejezést és a gyász külső nyilvánításáról rendelkezik.

A szerint három napon át este fél óráig, a temetés napján délben és este fél-től óráig szóljanak az összes harangok. A temetés napján királynéknak lki üdvéért gyászistenisztelet tartassék. Arra a hatóságok meghivassanak. A temetés napján a tanintézetek szünetelnek, az összes iskolák gyászünnepet rendezzenek, melyen egy tanító a nemzeti csapás nagyságát méltassa és

királynéknak emlékezetét kegyeletes szavakkal véssze az ifjuság lelkébe.

A h é t r ől.

Magyarok siralma.

A magyarok Nagyasszonya halt meg!.. Megölték! A szerető, nagy szívet, melyet már annyi emésztő fájdalom tépett meg, gyilkos vas járta át.

Szelid szemei, melyekből nemzetekre sugárzott ki áldásos verőfény, megtörve csukódtak le: s ajkai, melyek legszívesebben a magyar szót mondták, égi zenél magyart fülnek, — némák, fagyosak, s ha beszélni tudtak volna a gyászhozó szurás után, bizonyára ezt mondják:

— Ne bántsátok őt, mert nem tudja, mit cselekszik!..

... Hogy a Sátán legyőzhette az Angyalt!.. Hogy nem tartotta vissza valamelyes égi erő az emberi fenevad gonosz kezét, — melylyel két szívet sebzett meg halálosan, s a mely népeket borított fekete gyászba!

Megtörtént!..

S a magyar nép a Felséges Ur gyászából részt kíván magának. A király feleségét, a magyar anyját vesztette...

S míg millió szem könnye siratja a magyarok Királyasszonyát, az a mennybe szállt fehér lélek imádkozik az egek Urához, hogy adjon elég erőt felséges férjének

a csapás elviselésére, és áldja meg az ő szeretett Magyarországot!

— **A főispán Selmeceen.** Horváth Béla főispán tegnap *Soltész* István dr. titkárja kíséretében Selmece utazott, hogy ma a törvényhatóság rondes havi közgyűlésén elnököljön.

— **Mária nevenapja.** Egy szép ünnepet Mária névünnepét ülte meg a keresztény világ vasárnap. E nap egyuttal a legnépszerűbb nevet, a Mária nevet és annak sok becéző-változatait, Mariann, Mancsi, Maca, Irma, Mariska, Mici, Ricci, Mádika, Manya stb. nevet viselő hölgeink nevenapja volt, kiknek városunkban, és a vidéken is sok gratulánsa akadt.

— **A F. M. K. E. közgyűlése.** Fontos kulturegyletünk a *Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület* e hó 8-án tartotta meg XVI. évi rendes tisztújító közgyűlését *Pöstyén* iürdőben, melyen a mi főkegyletünket *Czibulya* László alispán, *Sántha* Béla főjegyző, *Kubányi* Károly tanfelügyelő és *Medgyessy* Sándor képviselték. Az egylet elnökévé *Károlyi* István gróf helyett *Thuróczy* Vilmos főispánt választották meg. *Horváth* Béla főispánunk tiszteletbeli elnök, *Czibulya* László alispán tiszteletbeli alelnök lett. Mint minket különösen érdeklő tárgyat említjük föl a gazdag tárgysorozatból azt, hogy *Palojtán* felállítandó kiseddóví céljaira évi 600 frt segédelmet szavazott meg.

— **Megyénk központi választmánya** e hó 20-án délelőtt 10 órakor ülést tart, melynek tárgya az 1899. évre összeírt képviselő-választók közszemlére kitett ideiglenes névjegyzéke ellen beérkezett felszólamlások és észrevételek érdemleges eldöntése és pedig az ipolysági, — korponai és szalkai választó kerületek, illetve az azokhoz tartozó községek sorrendjében.

ezerszerjónak, akit az isten rendelt őrző-angyalul a magyar nemzet fölő.

Kiszenvedett. Egy nemzet feljajdulás a vegyül a komor halotti zsolozsmába, a mely ravatala mellől száll az ég felő. Ó, hogy nem a mienk többé, aki szívének minden rostjával itt gyökeredzett a mi szívénekben! Ostromoljuk a szellőt, hova vitte végső sóhaját. Perbe fogjuk a napfényt, hova rejtette utolsó sugarát szemének, s a koporsónak hideg ércétől számon kérjük szívének buesudobbanását, amely a halál küszöbéről felröppenő fohász volt érettünk: azokért, akik úgy szerették azokért, akiket úgy szeretett. A szellő, a napsugár s az érc nem válaszol faggatásainkra. A tulsó partról nem jó felelet. Némán dacol fájalmunkkal a halál. Ám legyen. Mi szembe szegezzük véle azt az örökkévalóságot, amelybe halánk s kegyeletünk vezet be Erzsébet királynéknak tündöklő emlékezetét.

Erzsébet.*

Szelid őszi napnak enyhe verőfénye szállja meg a lelket Szent-Erzsébet napján. Templomot keresünk, a hol imádkozunk egy drága életért. Pihonót keresünk, a hol hálálkodunk sok jótéteményért.

Német urak között, fent a nagy magasban, katonadolmányban, fehér haris-

* Martirhalált szenvedett királynéknak nevenapjára írta Bartha Miklós ezt az örök szép himnuszt.

nyában, paszomántos frakkban — nem volt jó barátunk. Hajlongó esőselők, udvari lakájhad gögös kevélységgel, bántó megvetéssel nézte le a magyart.

Hazánk ravatal volt A szabadság anyja, híres alkotmányunk kiterítve feküdt a nagy ravatalon.

Bilincsre verték azt, a ki jajgatni mert. Vérharmat hullott a mártirok földére.

Idegen emberek idegen törvénnyel uralkodtak rajtunk. Veréb költözött az ősi sásfészekbe. Számkivetésben élt hazánk színe-java. Morva, szlák, német, szlovén és cseh ripők vájkált könyökig régi jussainkba, gázolva, taposva mindenütt a magyart.

Nagyasszony, Órangyal, Te szántál meg minket!

Messze földről jöttél; mégis megértettél. Más az anyanyelved; mégis magyar lettél.

Összedült fészünk Te javítottad ki. Háborgó lelkünket Te esendesítéd le. Szenvedéseinkért a Te könnyed hullott.

Mikor senkink sem volt: nekünk adtad szíved. Nehéz éjszakánkban a csillag Te voltál. Dermesztő telünkre Te hoztad a tavaszt.

Mikor mind gyűlöltek, Te hiven szerrettél.

Nem vétkeztél soha, mindig csak jó voltál. Az Istent imádtad, a népet szeretted, jogainkat óvtad, hibát megbocsájtál, erényt védelmeztél, nagyjainkban bíztál. Nagyobb lelke nincsen senkinek, mint Neked.

Mégis feketére szőtte a ruhát a balsors végzete!

Imádkozott Érted sok millió ajak, hogy boldoglégy mindig. Ugy féltettünk Téged, mint a szemünk fényét, Szívünkben ápoltuk a Te szép képedet. Homlokodat boru hogy soha se érje: ez volt a mi vágyunk.

Mégis elsötétült fenséges homlokod! Mégis éjbe borult szíved dobogása!

Mindnyájan érezzük, a hányan csak vagyunk a Te szenvedésed. Így is, szétoszolva sok millió szív közt, a mi jut belőle, az is szörnyü nehéz. De mi lehet együtt egész mivoltában a bánat nagysága melyet lelked visel!?

Utazol utazol, messze tengerekre; messze tengerekről messze szigetekre. De a merre járkálsz, de a hol megpihensz: bánatod el nem hágy, mindenüvé kísér; miként mi kísérünk szent ragaszkodással, örökös halálával, részvevő lélekkel.

Nincs nagyobb szenvedés mint a Te bánatod, Szomorubb költemény nincs az életednél. Szép históriánknak legszebb alakja vagy. Mártirjaink között te vagy a legszentebb.

Gyászodnak fátyola egész országunkon végig huzódik ma, hogy neved napja van. Vigaszt nem adhatunk sajgó sebedre: mert a bibliából mi is idézhetjük, hogy mikor a balsors összetörte szíved: nekünk is „leesett fejünk koronája!”

Bartha Miklós.

— **Virilistáink névjegyzéke.** A m. kir. adóhivataloknak a legtöbb adófizetőket feltüntető névjegyzékeik, melyek alapján a törvényhatóság igazoló válaszmánya az 1899. évre érvényes legtöbb adófizető megyebizottsági tagok névjegyzékét kiigazítani fogja, a vármegye levéltárában tettek le avégből, hogy ott az érdekelt felek által f. évi szeptember hó 21-ig betekintheők s a netán szükséges felszólamlások megtehetőek legyenek.

— **Az egyház köréből.** A hercegprimás Miklósi Mátyást az egyház kötelékébe újonnan viszatért lelkész Nagy-Marosra segédlelkészé nevezte ki.

— **Ipolyság — selmeczi vasut.** Az Ipolyságnak Selmeccel vasut révén való összeköttetés fontos kérdését lapársunk a *Selmeczbányai Híradó* alábbi sorokban érinti meg, melyekre még visszatérünk:

Hontvármegye és városunk közönsége is hön óhajtja, hogy a hontmegyei h. é. vasut városunkon át építtessék ki Gr. Berzencére. A vállalatnak financialis érdeke követeli ezt, mert a másodrendű vasut oly jelentékeny fogyasztó pontot mint városunk nem nélkülözhet s a viszonyok könnyen megérthetővé teszik, hogy az egy Korpona kivételével a többiekre előnyösebb a csatlakozás Gr. Berzencével, mint Zólyommal. Szitnyai József polgármesterünk megindította az érdekeltiségi tárgyalásokat s egyelőre az alispáni hivatalhoz irt át, hogy a hangulatról s a remélhető érdekeltiségi hozzájárulások összegéről értesítse. A későbbi mozgalom bizonyára be fogja vonni a m. kir. bányakincstárt is, a mennyiben ennek is elvitázhatlan érdeke követeli a keskenyvágányu vasutnak rendesvágányu vasutá leendő kiépítését.

— **Szerelmi tragédia.** *Szauter* Kálmán ipolysági iparos fiatal felesége *Lányi* Mária szivbeli viszonyba elegedett az ura segédje *Gál* Péterrel. A szerelmes pár augusztus 17-én eltűnt a városból nyomtalanul. E hó 7-én pásztorgyerekek Tesmag mellett egy bokros mély árokban két hullát találtak. Mindkettő teljes feloszlásnak volt indulva, csak a csontvázok volt meg. Ruháikról ráismertek, hogy a két hulla *Gál* Péteré és *Lányi* Máriaé. A kir. törvényszék vizsgálatot indított, a két hullát exhumáltatta, bár kétségtelen, hogy a két szerelmes tanácstalan bujdosásában öngyilkosságra határozta el magát. A nő koponyáján látható lövésjel szerint forgó pisztolyal oltották ki életüket. Az egyszerű világu fiatal pár nagy lelki emócióiban feldolgozásra érdemes tragédia magja rejlik.

— **Van der Hoske Kálmán.** Ennek az exotikusan hangzó névnek a viselője eléggé ismeretes a fővárosban, de számos vidéki városban is. Nálunk is megfordult jó házaknál és mint ügyes szavaló, kaszinói estéinken vagy kétszer fellépett, a jó cél kedvéért kritikákban is méltatva lett, de sokan már akkor kinevették, mint nevetséges szelitolót. Hol mint író, hol mint színész, hol mint festővendék másutt is a legjobb társaságokban megfordult, a mig most rá nem jöttek, hogy „lovag van der Hoske“ mint magát mondani szokta, egy közönséges tolvaj. Egy rokonát, Réthi Lipót aradi papirkereskedőt egy izben meglopta, de az följelentését visszavonta. Azután egy evangélikus templomra gyűjtött pénzt a

lovag, de a pénzt elsikkasztotta. Majd ékszereket lopott, a napokban pedig Réthi boltjából 700 frt készpénzt és bélyeget lopott s aztán oltűnt. De csak hamar nyakon csipték a lovagot, és szombaton vasra verve Aradra szállították.

— **Románé az Ipolypartról.** Este van, szeles őszi este. A csillagok meg-megnézik magukat az Ipolyban, a melynek partján sétáló nép jár fel és alá. — A sűrű csoportok lassan elmaradnak, egy pár sétál csupán. — A holdfény megsillan a sima tükrű Ipolyon, a fűzfák sejtelenesen sugnak partjain. A sétáló pár is suttag s a kíváncsi szellő elkajja néhány szavukat.

— . . . nagyon! — esendül egy édes leányhang a párás éjszakában, majd később valamivel egy meleg zengésű férfihang felel egy kérdésre:

— Sohasem! . . .

Pompás csend van mindenütt, de nem . . . az érző fület egy cuppanás-féle ingerli. Talán csók volt . . . A sétálók szorosabban simultak egymáshoz, vagy talán csak a szürkéségben mosódtak egygyő?!

— **Jutalom lótenyésztőknek.** Vármegyéinkbeli lótenyésztés emelésére a folyó évre engedélyezett, s a földmivelésügyi m. kir. miniszter által e célra kiadott 100 frt. (200 korona) s a megyei gazdasági egylet által felajánlott 20 drb arannyal való „jutalom díjazás“ f. é. szeptember hó 18-án Ipolyságon délelőtti 10 óraker fog megtartatni.

— **A vörös kakas.** *Fabricsius* Ágost merei földbirtokos és mérnök szerűje a napokban légett. A kár jelentékeny, de biztosítás folytán megtérül — Szombaton Középturon égett le, *Grosszman* Mihály bérlő 3 szalmakazalja.

— **Értesitem a t. közönséget,** hogy bécsi bevásárlásaimról haza jövén, raktáram el van halmozva a legszebb kivitelű árukkal. ugymint: eredeti modellek női kalapokban, ugyszintén leány-kalapok, főkötők a legelegánsabb kivitelben, a melyek e célra készült termemben megtekintheők. Átalakításokat elfogadok a legújabb divat szerint. Gyászkalapok pedig 2 óra alatt készülnek. Kaputatók továbbá: remek kezdett és kész kézimunkák, finom férfi-kalapok, karlsbadi cipők, ingek, nyakkendők, keztük, fűzők, fiu- és leányka-öltönyök, pamutok, stb. — A legelőcsőbb bevásárlási forrás. Mint alkalmi vétel 500 nyakkendő I. r. tiszta finom selyem 50 kr. II r. tiszta selyem 25 kr, selyem csokrok 30 kr. melyek ezelőtt kétszer ennyibe kerültek. Tisztelettel **Glückner** divatárus.

Hederváry Antalról.

(Jubileumi apróságok.)

Vannak ügyvédek, a kiknek ügyvédségük a r a n y jubileumán bizonyára több a r a n y u k lesz összegyűjtve mint Hedervárynak. A r a n y jubileumokról az a r a n y tehát nem fog hiányozni, csak — az ünneplő közönség,

Ha Hedervárynak is az lett volna a kedvence nótája a mi sok ügyvédnek:

— „Nyuzzd, ki tudja meddig nyuzhatod!“ Ha ő is fejős tehénnek nézte volna azt a sok gazdag klienst, a kikkel 50 éven át dolga volt, ugy most nem zsellérkedne, de legalább is ő ülne a rozsnjó káptalan dominiumában.

Ritka, hogy Ságón ne legyen szél és por, ritka az a bakfis, aki nem szerelmes, ritka a magyar szó a nép között megyénk felső részében, ritka a fehér holló, de legritkább

olyan ügyvéd, aki a neki adott honoráriumból még vissza is adjon — a kliensnek.

Nohát ilyen csudabogár (engedelmet a ki-fejezésért) Hederváry Antal.

Számos példát tudunk erre.

De csak egyet — ehhez hasonlót — hozunk fel.

Midőn a P-c család a párisi utjából megjött és mindent általános meglepedésre elévgett Hederváryt fáradtság munkijaért honorálta, család tanács folytán a hagyaték egy arany nyakláncát is emlékül neki adta.

Csak hogy ő azt semmi áron nem akarta elfogadni.

Azt mondta, hogy ő illően meg van fizetve, ő neki már nem jár semmi és ő nem fogadhat el már semmit.

A család két férfi tagjának formálisan le kellett az öreg urat fogni és a láncot erőszakkal a nyakába tenni.

Még akkor is sokáig nehéz volt neki a lánc. Nyomta a lelkiismeretét, mintha ő egy meg nem érdemelt jutalmat fogadott volna el.

Pedig az a lánc csak egy kis elismerő jele volt annak a hálának, a mire ő a család részéről nagyon, nagyon rászolgált.

Szenvedélyes utazó a mi „arany“ emberünk. Minden évben tesz kisebb nagyobb utazást. Bejárta ugyszólván egész Európát. És ha haza érkezik, igen szereti utazási élményeit elbeszélni. Mert a csevegés kellemes tulajdonai közé tartozik. Szereti a tréfát és vele is szivesen tréfálnak azután. A mellett néha szórakozott. Szórakozottsága adta egyszer a szájába azt a kérdést, — mikor valaki azt a viccet bocsátotta a szélnek, hogy Marosnál a gőzhajó összeütközött a vasutal.

— Hát hogy is volt az!

Egyik utazása alkalmával meglátogatta a Banjalukától háromnegyed órányira fekvő trappista szerzetet Mária-Sternben. És haza hozott valódi trappista sajtot.

Akkor a közönség megkedvelte és azóta a honti publikum nagy fogyasztója a trappista sajtnek.

A szerzet a trappista sajt terjesztése körül szerzett érdemei elismerésül bátran ingyen szállíthatná asztalára a sajtot.

A trappistáknak beszédje imán és éneken csak e szavakból áll: Memento mori. A nyuzó fiskálisok irodájába — talán akkor nem fogna duplán és triplán a krétájuk — mint a tisztesség és becsületesség szent igéite két szót kellene felírni:

„Memento Hederváry!“

Nekünk, ujságírással is foglalkozóknak különösen kedves ünnepünk Hederváry aranyjubileuma. Mert őt mi mint ujságírot, mint vidéki levelezőt is üneplhetjük. Bokros elfoglaltsága mellett sokszor talált ő időt arra, hogy a fővárosi lapokba irjon szellemes, ügyes vidéki leveleket megyénk politikai és társadalmi életéről.

Leginkább a „Hon“-ba irt. Ez volt a 60 as években a legelső ellenzéki lap.

Mert hogy Hederváry mindég ellenzéki volt, azt talán felesleges is mondani. Ő született ellenzéki. Ha ma Apponyi kerülne a kormányra, vagy ha minden miniszteri székben egy-egy Zichy Nándor ülne, ő akkor is ellenzéki lenne.

Ezen kedélyes ellenzékieskedés az ő természetében van, Legjobbán bizonyítja ezt az, hogy most az általa alapított és felvirágoztatott ipolyság takarékpénztárral áll — ellenzékeskedésben.

De irt ő nemrég is igen szellemes ismertetést néhai Novotny Istvánról, mikor többi tisztviselő társával az ő 25 éves közszolgálati jubileumát is ünnepeltük.

És hogy mily nehéz különösen a vidéken egy hírlapíró helyzete, a ki személyekkel foglalkozik, azt legjobban bizonyítja az ő esete.

A legjobb szándék, régi barátság köteléke vezette Hederváry tollát, mikor ismertetését Novotnyról megírta és egy szó, egy félreértett vagy félre magyarázott szó a barátság régi kötelékét köztük megszakította.

Már pedig mindekiről fel lehet tenni a célzatos kitérőfálást, de Hederváryról, erről a komoly gondolkozású, szigorú elvű férfiről nem.

És ime mégis kiűtött a háboru.

Reményem, hogy közöttünk nem fog kiűtni.

Mert akkor már igazán én is a trappisták mondását fogom jelígemül venni:

„Memento — non scribere!”

(Ha nem lenne helyes latinsággal ez írva bocsánatot kérek, mi fiatalabb nemzedék sok másban is, de a latin nyelv tudásában is messze elmaradunk, a mi jeles ügyvédünk a mi kedves „Domine Spectabilis“-unktól.)

Most végezetül egy két vonást azoknak az ügyvédeknek az életéből, a kiknek a jubileumi bankettjére majd elmennének a kliensek, ha hagytak volna nekik ügyvédek legalább annyit, a menyiből a bankett árát — ki bírják fizetni.

Az ügyvéd — azok felfogása szerint — egy böles ember, a ki mások butaságából gazdagszik és az ő kötelességérzetök és lelkiismeretök szerint azt hiszik, hogy nekik mindent h o s s z u r a kell kihuzniok, még kliensük arcát is, mikor fizetésre kerül a dolog.

Egy ügyvéd egy papnak, hogy őt bosszantsa ezt e kérdést tette fel:

— Hogy ha a papság és az ördög porre menne ki lenne a nyertes?

— Az ördög — volt a pap válasza — mert hisz az ügyvédek legnagyobb része az ő pártján van.

Az ügyvédek közül sokan ollóhoz hasonlítanak. Ugy tetszik mikor öszenyomjuk a két ágat, hogy megvágják egymást, pedig csak a közbe eső tárgyon esínálnak kárt.

Az ügyvédeket az igazság szolgálóinak tartják. Náluk bizonyosodik be ezen közmondás, hogy az embernek nincs nagyobb ellensége, mint saját szolgálja.

Mindezeket pedig azért irtam ide, hogy tanuljanak és okuljanak e szép jubileum alkalmából — azok az ügyvédek, a kiknek kedves foglalkozásuk még a bakkecskét is megfejni akarni.

A társadalom megmutatta, hogy a valódi érdemet tudja honorálni.

Az igazság ily fenkölt szolgálja előtt — mint Hederváry Antal — tisztelettel leveszi a kalapot és áldja őt, de a nyuzó urakra csak az átka száll. —s —l.

IRODALOM.

Nyilatkozat a „Szemelvények” c. munkám igen tisztelt Előfizetőihez! A Szemelvények első részének megküldése

alkalmából fogadják őszinte köszönetemet izénytelen személyemre tett kegyes megemlékezésükért, egyszersmind tisztelettel értesítve őket, hogy miután a lehetőleg esinosan s nem az általában szokásos áron nem kis fáradsággal készült munkámnak sem tartalma, sem kiöregedett személye ugy látszik szűlött megém közönségének többé nem tetszik, holott (nem tagadom) főleg erre törekedtem, mert idegen megyék részéről józanon nem is gondolhattam a pártolására munkámnak: tehát erkölcsileg kényszerítve vagyok a sajtó alá már kész Szemelvényeim második részének kiadásával felhagyni. De őszinte nyíltsággal szólva többet tenni körülményeim sem engedik s átfogja látni minden igazságos ember, első sorban ki a hazai könyvpiacot ismeri, hogy egy közel 17 nagy ivnyi bórmentesített munka egy forintba szabott árából mennyit kell a szerzőnek hozzá pótolnia, ha 300 példánnyal minden darabja elfogyna is.

Ebből kifolyólag van szerencsém a tisztelt előfizetőkkel tudatni, hogy a Szemelvények második részére már befizetett járulékok postautalványon visszaküldöttem az első rész azonban folyton kapható ugy a Budapesti Hírlap könyvkiadóhivatalában mint budapesti könyvárusoknál is. Budapest, 1898. szeptember hó 5-én.
Pongrácz Lajos.

Ipolysági piaci árak.

(1898. szeptember 13.)

Buza mm.	7.80—8.00
Rozs	6.20—6.40
Arpa	6.30
Zab	6.00—6.20
Bab	
Kukorica	5.80—6.00
Széna	1.20
Szalma	0.80

ZSARDINETT.

Laura dalok.

I

Lábadhoz borultam
Könyörögve, kércse,
Lángoló szíremért
Szíved add cseréte.

Kacagva azt mondtad:
Neked szíved nincsen!
— Ne is verjen soká
Meg vele az Isten!

II*

Kérdezd a madártól:
Hogy kell hűnek lenni?
Kérdezd a szívtől:
Hogyan kell szeretni?

Én a lepkét kérdelem:
Hogyan kell feledni?
Tanítson meg, hogy kell
Csapódnak lenni?

Erdélyi Zoltán.

A szerelem a legjobb házassági tanu, a kölcsönös becsülés a legjobb házi barát.

A boldog házassághoz fontosabb kellék a karakterek, mint a szellemek harmoniája.

Tizenhat és 60 évvel egyformán pályázunk szerelemért, t. i. — alamizsnaképpen.

A házasság és politika abban hasonlítanak egymáshoz, hogy mind a kettőbe bele kell ugrni.

Minden szerelmi viszonyban van — legalább — egy, aki nem szeret. A boldogság attól függ, hogy az ember ne a másik legyen.

A gyöngy könnyet jelent . . . ha nincs.

A „barátság”, melyel egy fiatal és szép nő iránt viseltetünk, — szerelem, mely hamis orrot mutat.

Írókat és asszonyokat az ördög hiúságuknál fogva ejt meg.

A legharapósabbak azok az asszonyok, a kiknek már nincs foguk.

Minden boldogság hasonlít egymáshoz, de minden boldogtalanságnak megvan a maga külön ábrázata.

Nem a nők hűtlensége az, ami bizalmatlanná tesz irántok hanem a miénk.

A székely asszonyok nem használtak tükröt, azt tartva, hogy nem jó abban nézegetni az asszonyembernek a saját orcáját; mert a míg szép, hivalkodóvá teszi a tükörbe tekintés, ha pedig egyszer elkezd a szépségét veszteni, akkor még csak bánatot okoz neki.

A másnak könnye ragadós . . . Miért a molsolya nem.

2174. 1898. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolyági kir. tszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Luby Mátyás ügyvéd végrehajthatónak Volkovics Zsigmond kovári lakos végrehajtást szenvedő elleni 56 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. tszék területén lévő Inám község határában fekvő az inámi 85 sztkvben A I. 1—11 sorsz. a. foglalt ingatlanok Volkovics Zsigmondot illető 1/3-ad részére 514 frtban és az ottani 179 sztkvben A I 1—10 sorsz. a. foglalt ingatlanok ugyanott illető 1/3-ad részére 353 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1898. szeptember hó 19-ik napján d. e. 11 órakor Inám község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozó tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 51 frt 40 krt és 35 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervénynt átszolgáltatni.

Kir. tszék mint tkvi hatóság. Ipolyság, 1898. évi május hó 18.

Lypták Nándor
kir. tszéki bíró.

KIADÓ SZOBA.

Külön bejárati szoba
garcon-lakásnak igen alkalmas
minden órában kiadó.

Bővebbet
Winterék üzleti irodájában.

Teljesen ártalmatlan.

Antiseptikus és higienikus

Hölgy-óvszer.

Teljes biztos hatással, használatban kiméletes és nem kellene többé semmiféle gyöngédtelen és ártalmas gummi vagy spongya-cikkek.

1 doboz (12 drb.) 1 frt 50 kr. pontos használati utasítással 1 frt 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a feltalálónál
László József gyógyszerésznél
Maros-Ujvár. (Erdély.)

Budapesti főraktár: **Török József**
gyógyszerész, Kerpel, Fehérsas
gyógyszertár Lipót-körút 28. sz.
Bárhova discret szétküldés.
(Telefon 3617.) 11-30

Célszerű és kiméletes.

Kertészek figyelmébe!

Érsekujvárott a Nyitra folyó partján, az új beton várműhid tőszomszédságában, 17 hold első minőségű föld azonnal, 6 vagy 10 évre hasznó bérbe kiadó. Ezen földrészről:

1. 2 hold terület zöltséges kert egy kütűnő páternosztér kuttal, mely óránként 400 hektoliter vizet ad.
2. 2 hold gyümölcsös kert jeles fajú és termőképes fákkal és különféle fajú szőlőtőkékkel szegélyezve. Hozzá szintén 1 kut.
3. 1 hold fajsokla, melynek nagy része 2 éves nemesített fákkal van beültetve.
4. Egy új üveg ház és meleg ház.
5. Meleg ágy-telep ablakokkal.
6. 12 hold első minőségű szántóföld.
7. 1 lakóház, mely áll 1 szoba, konyha, 2 nagy gyümölcsös magtár, 1 istálló 8 drb. marhára, 1 nagy pelvás, 1 nagy deszka felszer, 1 pince, 1 padlással. Kut az udvarban.

A bérleni szándékozók személyesen forduljanak

Bittó Antalhoz

4-5

Érsekujvárott.

sított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 342 frt krra becsült 3 malacz, 120 mm-za széna, 20 szekér széna, 2 ló, 1 szekér és 1 taligából álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a korponai kir. bíróság V. 30/2. 1898. sz. végzése folytán 942 frt 20 kr. tőkekövetelés ennek 1898-évi május hó 12-ik napjától járó 7 % kamatai és eddig összesen 56 frt 40 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Korponán a „Péter“ nevű majoron leendő eszközzésére 1898. évi szeptember hó 16-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivának meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tet. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igénynek becsáron alul is el foguak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Korponán, 1898. évi szeptember hó 4-én.

Faltin Péter József
kir. bír. végrehajtó.

Van szerencsém a nagy-
érdemű közönség b. tudomá-
sára hozni, miszerint
az itteni raktáromon jó
minőségű, esinos és izlé-
ses színű

cserép kályhák

jutányosan kaphatók.

Tisztelettel

Eggenhofer Albert

1 4

Hirdetéseket jutányosan közöl
a Honti Lapok kiadóhivatala

Üzlet megnyitás.

Van szerencsénk a mélyen tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy **Ipolyságon**, a főtéren (Neuspieler-féle házban) új berendezésű

női és uri divatáru üzletet

nyitottunk.

Raktáron tartunk e szakba vágó mindennemű cikket u. m. legújabb divatu párisi és bécsi kalap modelleket úgy felnöttek mint gyermekek számára, továbbá fehérenmüt, nyakkendőket, cipőt stb.

Nőruhákat a legutolsó divat szerint készít bécsi szabászaónk.

Becces megrendeléseiket elvárják

Mély tisztelettel

Schwartzkopf. J. és tsa.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH mezőgazdasági gépgyárosok
BUDAPEST, Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzseplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalma-kazalozók, továbbá jargány-eséplőgépek, hore-eséplők, tisztító-resták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LINCOLN
BUDAPEST, BÉCS, PRÁGA, LEMBERG, BUKAREST, CRAJOVA.

LOCOMOBIL-ÉS GŐZSEPLŐGÉP-GYÁRA.

legjobb sorvetőgépek, boronák, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytemes aczélekék, két- és háromvasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kizárólag ingyen és bérmentve küldetnek.

148. 1898. vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tet. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a korponai kir. járásbíróság 1898. évi V. 30. számú végzése következtében Mazuh János é neje javára Hermann Fülöp, Hermann Pál és Hermann Mária korponai lakosok ellen 942 frt 20 kr s jár erejéig 1898. évi június hó 11-én foganato-